

Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego zaprasza grupy szkolne (**klasy 0 – 5, maksymalna liczba dzieci - 25 os.**) na warsztaty edukacyjne towarzyszące wystawie „Magna Scientia Antiquitatis. 100 lat archeologii na Uniwersytecie Warszawskim”!

Zajęcia będą prowadzone na Wydziale Archeologii przy udziale specjalistów w tej dziedzinie!

Zajęcia doskonale wprowadzą dzieci i młodzież w dziedzinę archeologii i odpowiedzą na pytanie kim jest archeolog i na czym polega jego praca na wykopaliskach oraz w muzeum, a także - czym są zabytki i jaką drogę pokonują od wydobycia ich z ziemi do umieszczenia na wystawie. Na zajęciach przedstawione będą również sylwetki wybitnych archeologów Uniwersytetu Warszawskiego. Zajęcia edukacyjne są bezpłatne. Zapisy przyjmujemy pod adresem mejlowym: muw@adm.uw.edu.pl.

Proponujemy Państwu następujące tematy:

1. „Nie święci garnki lepią!” czyli warsztaty z formowania naczyń z gliny.

Archeolodzy najczęściej na wykopaliskach znajdują fragmenty potłuczonych naczyń ceramicznych, które następnie bardzo dokładnie opisują, katalogują, a nawet łączą pasujące do siebie fragmenty w jedną całość. Takie znaleziska świadczą o konkretnej działalności człowieka. Możemy zatem przypuszczać co człowiek niegdyś robił w danym pomieszczeniu: gotował, jadł strawę czy pił napoje. Naczynia także wkładano do grobów, gdzie spełniały rolę urny lub były wyposażeniem zmarłego na życie doczesne.

Na zajęciach „młodzi studenci archeologii” zostaną zapoznani z technikami produkcji naczyń ceramicznych i będą mogli wykonać własnoręcznie naczynie z gliny.

2. Fenickie paciorki

Już w starożytności ludzie uwielbiali nosić biżuterię. Często była wykonana z metali: brązu, srebra, złota. W I tys. n.e. duży wkład w rozpowszechnienie jej nowych form stało się udziałem Fenicjan, ludu żyjącego na wschodnich wybrzeżach Morza Śródziemnego, którzy zajmowali się handlem. To właśnie w ich warsztatach szklarskich były produkowane małe naczynka, kolorowe paciorki zdobione kolorowymi nitkami szklanymi oraz zawieszki z żółtego szkła w postaci twarzy ludzkich.

W późniejszych okresach greckim i rzymskim technika produkcji szklanych paciorków rozpowszechniła się tak, iż ówczesne damy nosiły piękne kolie, złożone z kolorowych szklanych paciorków o przeróżnych kształtach. Te najpiękniejsze to te ozdabiane mozaikowymi wzorami. Są one do dziś produkowane na wyspie Murano koło Wenecji. Nie należy zapomnieć o mężczyznach, głównie rzymskich legionistach, którzy nosili pojedyncze paciorki w kształcie melona, które miały chronić ich przed złem.

Na zajęciach uczestnicy będą mogli zapoznać się ze sztuką produkcji paciorków i wykonać podobne z modeliny.

3. Ostraka – skorupy naczyń pokryte pismem lub rysunkiem

W starożytności ludzie wykorzystywali do pisania różnorodne materiały, tabliczki gliniane, papirusy a nawet fragmenty naczyń ceramicznych. Te ostatnie rozpowszechnione w okresie grecko-rzymskim były zapisywane zazwyczaj czarnym kolorem. Zapisywano na nich notatki gospodarcze, a nawet przepisywano fragmenty dzieł pisarzy antycznych.

Uczestnicy zajęć będą mogli dowiedzieć się o tym co wiemy z ostraków, jak je dokładnie wykonywano oraz sami wykonają własny ostrakon, który będą mogli zapisać lub pomalować.

Prosimy o uważną lekturę regulaminu (Zasady sanitarne) obowiązującego na zajęciach.